

IJzeren vleugels

Eerste druk, oktober 2012

© 2012 Astrid Roos

ISBN: 978-90-484-2693-5

NUR: 402

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zondig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

De inhoud van dit boek kan autobiografische elementen bevatten en weerspiegelt de persoonlijke beleving van de feiten, de gebeurtenissen en verwachtingen van de auteur. De uitgever aanvaardt dan ook geen aansprakelijkheid voor schade wegens onjuistheid of onvolledigheid van de gestelde feiten, de gebeurtenissen, verwachtingen, beweringen en meningen.

IJZEREN

A s t r i d R o o s

VLEUGELS

Dit dagboek wordt opgedragen aan Vader Henk

*Geschreven vanuit de gedachten van zijn dochter Astrid.
Met het schrijven van dit dagboek is het mij duidelijk
geworden dat vader en opa zijn niets te maken heeft met
het biologisch verwekken van kinderen.*

*De laatste reis... beschreven met een vleugje sarcasme en op
een bedje van humor...*

Lees en voel de liefde...

Het is midden in de nacht en plots schrik ik wakker!
Ik zit rechtop in bed, ben bezweet en mijn hart maakt overuren.

Wat is dit? Een nachtmerrie?

Ik heb gedroomd,... mijn vader was overleden, werd in een klein vliegtuigje teruggevlogen naar Nederland en in het toestel zat mijn oudste zus Jacqueline en mijn moeder. Ik hield een emotionele speech in de kerk...?

Als ik me een droom herinner wordt altijd alles door elkaar gebruikt. De gebeurtenissen kloppen niet met de personen en de plek waar de droom zich afspeelt ken ik deels.

Deze droom was anders, helder, duidelijk..ik val weer in slaap.

Het telefoontje

Het is in de bedrijfskantine tijdens mijn lunchpauze dat mijn mobiel afgaat. Mijn mobiel gaat praktisch nooit dus de beller treft het dat ik hem hoor overgaan. Op het scherm zie ik het nummer van thuis.

‘Met Astrid’,...het blijft enkele seconden stil aan de andere kant van de lijn. ‘Met André..ik heb naar nieuws.’ Direct vraag ik: ‘Is het Henk?’ ‘Ja,’ antwoord André, ‘hij heeft een hersenbloeding gehad...’

O nee, dit heb ik gedroomd, o mijn god, nee niet Henk! Niet mijn vader...

Het word zwart voor mijn ogen en ik moet overgeven. De collega’s rennen voor een emmer, water en zakdoekjes. Mijn teamleidster wordt erbij geroepen. Dit kan ik er niet bij hebben, dit gaat Bruintje niet trekken. De angst is in mijn ogen te zien. Een paar maanden geleden is mijn schoonzus Sandra op 41 jarige leeftijd overleden en nu dit.

Als ik op mijn afdeling terugkeer staan al mijn collega’s in een groepje bij elkaar. Er wordt geen woord gesproken. Ze kijken mij aan en kunnen niets uitbrengen.

Dan maar een grapje: ‘Sorry meiden, het is mij te koud hier, ik ga even naar Gran Canaria.’ Mijn grapjes slaan normaliter altijd direct aan, maar deze niet. De paniek is dus duidelijk zichtbaar.

Ik ben niet meer in staat om terug naar huis te fietsen.

Een collega sluit mijn computer af en regelt dat mijn fiets thuis komt.

Mijn teamleidster brengt mij met haar auto naar huis. Voordat ze wegrijdt zegt ze: 'Maak je niet druk om het werk, dat wordt wel opgelost. Je vader is nu het belangrijkste.'

Thuis

Eenmaal thuis aangekomen staat André al te wachten in de deuropening. Huilend val ik hem in de armen. Uit de huiskamer komt geluid, mijn huis lijkt wel veranderd in een call center. Mijn oudste zus Jacqueline zit driftig te bellen met S.O.S. International om meer informatie te krijgen.

De zakelijke lijn gaat over en de mobiele telefoons rinkelen aan één stuk door. Wat een gekkenhuis! We besluiten de privé lijn niet te gebruiken zodat deze voor onze moeder bereikbaar zal zijn.

Zus Miranda en zwager Ed zijn inmiddels ook onderweg naar ons. Broer Ron is ook gebeld. Ik ga haastig op zoek naar contactpersonen van de familie.

We kunnen het nog niet geloven en besluiten direct tickets te gaan regelen. Mijn broer Ron kan niet mee, het is zijn vrouw die net overleden is en hij heeft de zorg over zoon Max van 11 jaar.

De verzekeringsmaatschappij betaald in dit soort gevallen standaard 2 tickets. We besluiten het derde ticket zelf te betalen zodat we met alle zussen naar Henk en mamma kunnen, en wel zo snel mogelijk graag!

Daar gaat de privé telefoon, het is mamma. De hersenbloeding is zeer ernstig en Henk heeft zoveel pijn dat de artsen besloten hebben zijn schedel te lichten. De schade is al heel erg en het grootste gedeelte van de

hersenen zijn aan het bloeden. De kans op herstel is minimaal.

Henk als kasplantje? Henk die niets meer zelf kan? Dat kan niet! Ik wil dit niet!

Henk, hou vol we komen eraan!